«Hi hauria d´haver un sistema per mig jubilar-se. Actiu però no amb la intensitat de jornada completa»

«Hi hauria d´haver un sistema per mig jubilar-se. Actiu però no amb la intensitat de jornada completa»

PILI TURON | GIRONA

Una dècada a l'institut Santa Eugènia de Girona tanca 46 anys de vida professional de Francesc Brunés. Abans, va ensenyar a instituts de Mollet del Vallès (d'on és originari), Figueres, Sant Feliu de Guíxols i Palamós. El 31 d'agost es jubilarà, de manera voluntària, als 60 anys.

Quan va iniciar la seva carrera professional a l'ensenyament?

El primer contracte d'interí, que encara volta per casa, és de 1977. D'això en fa 38 anys, però quan el vaig signar ja en feia vuit que treballava. Per tant, en farà 46 que treballo, i no sempre a l'ensenyament.

Quines matèries impartia?

Sempre a FP, on he ensenyat Administració i Finances o Empresa. En una època també vaig estar a l'àrea de Formació i Orientació Laboral. A Batxillerat, Economia i Economia de l'empresa, i, darrerament, Organització i Gestió comercial.

Per què ha demanat la jubilació anticipada?

En part, perquè 46 anys amb el compromís laboral d'aixecar-se al matí d'hora per anar a treballar i complir, amb només una o dues baixes laborals, pesen bastant i un pensa que la contribució al país està feta. Tot i que la professió m'agrada, l'ensenyament és el meu. I també és veritat que les retallades laborals m'han recordat les condicions del segle passat. Però això no ha estat definitori, sinó els 46 anys de dedicació continuada.

En què han afectat més les retallades a la seva tasca professional?

El que ha afectat més directament és l'augment del nombre d'hores setmanals de classe. També la retallada del sou, tres anys sense cobrar pagues extraordinàries, sou congelat i baixada del 5%. Però una de les coses que més mal fa és el fet que no se substitueixin les baixes de manera immediata, que a Secundària facin esperar dues setmanes fins que envien un substitut. Això fa anar molt malament al professorat i, sobretot, a l'alumnat, perquè va en detriment de la seva formació.

Creu que l'opció dels docents de jubilar-se anticipadament s'ha de mantenir?

Mai he cregut en els privilegis i en els drets adquirits. El que sí penso és que hi hauria d'haver algun sistema que la legislació no contempla perquè un professor, a partir de 60 anys, tingui la possibilitat de mig jubilar-se: cobrar la jubilació parcialment i treballar mitja jornada o un terç. Pot estar actiu, però no amb la intensitat d'una jornada complerta.

L'experiència d'un professor jubilat com vostè pot aportar valors positius a un institut?

L'any passat, el Departament va treure un decret dient que professors jubilats poden fer una tasca als instituts, voluntàriament i sense cobrar. Però crec que seria més efectiu mitja jubilació i que seria bo no tant a classe, sinó acompanyant els professors que comencen, preparant metodologies.... És una experiència que es perd i hi hauria d'haver una manera d'aprofitar-ho. És una llàstima. Però l'administració és molt freda, aplica les normes.

Què pensa quan li diuen que mestres i professors viuen bé?

Al principi preguntava: ja que vivim tan bé, m'estranya molt que no t'hi hagis dedicat. Ara he deixat de fer-ho. Hi ha gent que veu els apectes bons, que hi són, però no veu la feina en sí i la seva relació amb el sou. Hi ha funcionaris que cada dia es troben davant una taula amb papers que no es queixen, però els professors cada matí ens trobem amb 30 alumnes que esperen alguna cosa de nosaltres. Durant dos o tres anys vaig treballar a l'empresa privada, amb una excedència d'Ensenyament, i cobrava el doble. Aquesta és una batalla que fa uns anys que ha deixat d'afectar-me.

A què dedicarà el seu temps a partir d'ara?

Un no sap els anys que viurà però, en jubilar-me, la meva idea és que aquests últims estiguin enfocats al que et motiva a viure i, per mi, una de les motivacions importants és la família. I a activitats de voluntariat, d'associacions que treballen en benefici de les persones, perquè un mai té temps i ara en tindré. M'interessa una organització internacional que treballa en el pensament social o la regeneració política, Humanitat nova, que a Espanya és poc coneguda. A través d'ella he vehiculat les ganes de fer coses que vagin més enllà d'un mateix.

Des que va començar la seva tasca docent, què ha canviat més des del punt de vista humà?

El 1979 hi va haver una crisi molt gran i ara estem en una situació molt semblant. El que ha canviat més és la societat. Abans, els alumnes tenien darrere seu l'estructuració de la família i la societat, mentre que ara no, i això fa que molts se sentin perduts. Quan penses en el que tenen al darrere, veus que és un miracle que siguin on són.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/comarques/2015/07/05/hi-hauria-dhaver-sistema-mig/732981.html?utm_source=rss